

свети владика Николај (Велимировић)
ЛОВ НА ПРАВЕДНИКЕ

В и бежите од живота какав јесте, бежите у дужину, у висину, у дубину. Праведници, зашто се онда чудите што вас гоне? Не трче ли пси најрадије за оним ко бежи од њих?

Праведници ви проповедате сласт, којој се долази горчином. Чујте, ви сте аларм за друштво. Друштво воли да говори о правди, но не воли да види правду.

Нека вас гоне суседи ваши споља и жеђ ваша изнутра. Тако ћете бити као жедан лав, који је угледао воду у даљини и јури к њој безобзирно. Што га више муве салећу, и трње чупа и крвави, то лав брже, све брже и све бешће јури ка својој визији. Гле, драж хладне воде у даљини, мелем је његовим ранама. Без тога мелема, гоњени не би издржао уједе муга и убоде трња.

Заиста, гоњењем вас неправедни деле од себе; а ви треба да сте одељени од њих. Не гојне ли вас, изједначиће вас са собом. Ако вране не гоне голуба између себе, и голуб ће се осетити враном.

Добро је што вас гоне. Доказују тиме, да ви нисте што и они, нити они што и ви.

Преслані сте им ви, ваистину. А они су навикили на бљутава јела.

Папрени сте им ви, а они су вечито трбобољни, те после ждерања не траже паприку, но киселу воду.

Благо вама док вас гоне. Гоњени привлаче погледе звезда а не гонитељи.

Гурају вас? Но не расте ли лопта снега од гурања?

Понижавају вас? Луд метод! Тиме ће вас дићи.

Лупају вас? Луд метод! Тиме ће вас очврснути.

Пљују на вас? Луд метод! Тиме ће вас очистити.

Сиромаше вас? Луд метод! Тиме ће вас обогатити.

Убијају вас? Луд метод! Вратићете им се као судије. Шта вреди, што вас задржавају на вашем путу? Ко задржава реку, спрема поплаву.

Не бојте се самоће. То је главно. Ја вас уверавам у оно што видим – да нисте сами. Сви праведници од почетка света лебде над вами. Једна моћна војска ваша је позадина, и ваше лево и десно крило. Моћ те војске није толико у броју, колико у громовима, које држи у руци.

О, како волим што вас гоне. Јер вас волим. И јер знам да од гоњења растете.

О, како ми је жао што вас гоне. Јер њих жалим. Јер не знају, да задају кулу на леђима својим, која ће их размрскати у смрадну гомилу гноја.

Дигните лице своје, нека вас што више попљују. Разголите тело своје, нека вас што слађе изгребу.

Шта је земља? Царство је ваше скупље од васионе. Сунца су недостојна да буду стубови вашега царства. А шта је земља, шта сва њена царства?

Земља је, браћо... просјакиња што седи на прагу звезда и проси, а потом се поноси.

манастири Подмаине - храм Успења Пресвете Богородице
са благословом итумана јеромонаха Рафаила

ДВАДЕСЕТ ДЕВЕТА НЕДЕЉА ПО ПЕДЕСЕТНИЦИ
НЕДЕЉА ОТАЦА

ћртогодобни Наум Охридски, св. 10 муч. на Кришту
Миш. 1:1-25 (зач. 1); Евр. 11:9-10, 17-23, 32-40 (зач. 328).

свештеномученик Јован (Восторов)

СРОДСТВО СА БОГОМ

поука у недељу Ошаца, прег Божић

Р одослов Исуса Христа...

Овако почиње свето Јеванђеље. Пред сам празник Христовог Рођења, Црква нам предлаже свештену повест о прецима нашег Спаситеља по телу. Он је из рода Давидовог и Аврамовог, како су о томе предсказивали пророци, Господом надахнути. Он је управо тај Месија, Христос, Избавитељ, Спаситељ, кога су народи очекивали хиљадама година, страдајући под бременом греха, бивши одбачени од Бога, обручивши грехом себе духовној смрти. Он је баш тај Месија, кога су јевреји имали највећу могућност да препознају, јер су га пророчки списи живописали пред њима, осликали га јасним линијама, указали на сами Његов родослов, на Његово порекло, град у коме се родио, време Његовог доласка у свет. Сви они чија је душа горела огњем вере; сви они које су притискали греси; сви они у којима није ослабило очекивање Избавитеља; сви они који су били послушни Речи Божијој и указању светих пророка; сви они који су имали жарку жељу да до краја са-

знају Божију вољу о спасењу људи, Његову правду и милост – сви овакви изабрани синови древног Израиља могли су да препознају и заиста су и препознали долазећег Спаситеља, радовали се Његовом јављању, слушали Његову реч, пошли за Њим, ушли у Његову Цркву и другима показали пут ка небу, вечности и спасењу.

На све то нас упућује родослов Исуса Христа, који је свети Јеванђелист навео, а који смо ми сада чули. Такав је био значај родослова Исуса Христа за Његове савременике.

За нас, верујуће, за хришћане свих времена и места, који смо већ примили благу вест о Исусу, књига Његовог родослова, свакако да нема исто оно значење, какво је имала за Његове савременике. Нека ипак, нико не помисли, да је само јеванђелско зачало, које се чита на данашњу недељу, изгубило за нас силу да нас поучи. До века ће остати истинита реч апостола о Светом Писму, да све што је написано, за нашу је поуку написано. За нас родослов Исуса Христа има

email: kontakt@manastirpodmaine.org

интернет презентација: manastirpodmaine.org

још дубљу, продуховљенију и живљу поуку, него за првобитне читаоце и слушаоце Светог Јеванђеља.

Родослов... Са киме се Господ Исус ородио? Кome је постао сродан вечни, невидљиви, незамисливи Бог? Он се ородио – страшно је и рећи – ородио се са нама, грешним људима, а ми смо сада, браћо и сестре рођаци, блиски и своји Богу.

Какво чудесно, какво велико сродство! Замисли да си последњи

Али, ова радост не представља ништа у поређењу са оном радошћу коју нам је даровао Господ, када се кроз Свога Јединородног Сина Оваплоћеног, ородио са грешним људским родом.

Како је само страдао и како се мучио људски род! Људи су сагрели пред Богом и сами себе су изагнали, сами себе су удаљили од Његовог лица; кајали су се, па опет грешили; стремили савешћу и душом ка Богу, искали заједницу са Њиме, искали близрост са Њим,

Мало је само потрпети искушења, потребно је и побринuti се о томе да се не озлоједимо на онога који нас жалости. Невоља ће увек бити, али ће унутарње стање човеково бити другачије. Иако ће бити жалости, онај ко је стекао унутарњу молитву, лако ће их поднети јер ће са њим бити Христос. Он ће срце подвижниково испунити неизреченом радошћу. И ту радост у Господу неће моћи надмоћати никаква жалост. Када вас узнемирају помисли страха од предстојећих искушења, не треба ступати у разговор са њима, но једноставно рећи: "Нека буде воља Божија!" То ће вас веома умирити.

свети Варсануфије Ойшински

човек у царству, непознат, сиромашан, штавише, по правди, гоњен од закона због својих преступа, осуђен на казну, па чак и на смртну казну. Замисли да те мучи и пиче раскајање, да волиш и поштујеш свога цара, али знаш да си пред њиме преступник, који је много пута нарушио закон, да, чак иако цар чује за тебе, то ће бити само због позива на предстојећу смртну казну. И одједном, јављају ти да не само што си избављен од казне, не само што си по-милован, већ си постао близак цару, штавише, да цар преко свога сина и престолонаследника постаје твој сродник, и ти си му сада блиски рођак! Да ли би било могуће описати и замислiti твоју радост?

а сами су новим и новим гресима све више и више удаљавали себе од Бога. Они су били преступници, били су одбачени, заслужили су вечну смрт. Али нису изгубили стремљење и љубав према своме Творцу; тражили су Га, али Mu се нису смели приближити; очекивали су Га и нису Mu смели прићи. Требало је да Сами Бог, Сами Он, Милосрдни, приђе и приближи се људима; Невидљиви се оваплотио и поживео међу њима.

И ево, Господ не само да својом непојмљивом љубављу оправшта грешнима, не само да их избавља од вечне смрти, него им шаље Свога Сина и кроз Њега, кроз његово оваплоћење, ступа у тако близку заједницу са људима, да та заједница постаје сродство Бога са

људима и људи са Богом. Ви нисте странци, нисте дошљаци, говори апостол (Павле) хришћанима, ви сте сажитељи светих и домаћи, сродници Божији!

ако схватамо и видимо да сродство са Богом не сматрамо ни за шта, да смо се предали непријатељу Божијем – ѡаволу и прешли на његову страну, да својим делима

Ако непознати људи нису твоја сопствена породица, губиш обонје, и своју сопствену породицу, и себе. Ако не видиш Христа у личности непознатога, болесног и заробљенога, тада ни Њега уопште не познајеш. Његов народ, Његови пријатељи, Његова породица, Његова мајка, и Његова браћа, одређени су другачијом везом. Они нису одређени крвним сродством, или делењем једнаких људских мишљења, или ограниченим циљевима, већ љубављу која је све довела из небића у биће, и обнавља палог човека: Јер ко изврши вољу Божију онај је брат мој и сестра моја и мати моја (Мк. 3, 35). Неће сваки који ми говори: Господе, Господе, уђи у Царство небеско: но који твори вољу Оца мојега који је на небесима (Мт. 7, 21).

архимандрит Василије Ивиронски

Какво чудесно, какво валичанствено сродство!

Али коме је више даровано, више ће се од њега и тражити. Што више неко има права, тиме су му веће и обавезе. Што с веће висине паднеш, јаче и болније ћеш се разбити. Чувай се, хришћанине! Чувай своје узвишене сродство са Богом, чувай своје достојанство! У свакодневном животу, сродство са великим људима приморава човека да буде нарочито опрезан, нарочито пажљив према своме животу: оно што код других људи и не примећују, то ће приметити код човека у кога су уперене све очи због његовог племенитог порекла. Какву пак опрезност, какву пажњу на себе, на своје мисли и покрете душе, на речи и дела, на читаво понашање треба да имају хришћани, који су сродници самога Бога!

И каква тежина укора савести, каква тежина душевних мука, какав отјењени стид, какво очекивање казне треба да пројме наше душе,

не само да не заслужујемо да се приближимо Богу, већ вечно одбацивање! Или мислимо да ће наше зло остати некажњено?

Али управо да би грешне људе били избављени од греха и зла, да би се ородили са Богом, није било довољно само Рођење Исуса Христа, било је потребно и Његово страдање – неисказана мученичка страдања духа и пречистог тела, била је потребна крв Сина Божијег и Његова смрт.

Грешниче безумни! Зар желиш да по други пут распињеш Христа гресима својим? Зар мислиш да те Божије дуготрпење и милосрђе призывају не на светост, него на пороке и прекршај. Само сродство са Богом, без твојих напора да га будеш достојан, неће те спасити у очима Милосрдног и Праведног; Он ће од тебе тражити, позваће те на одговор.

Књига нашег сродства са Богом нека би нам била књига спасења, а не књига наше осуде!

Амин.